

Arrest

nr. 197 566 van 8 januari 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. LECLERE
Rue de Behogne 78
5580 ROCHEFORT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 26 mei 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 april 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 oktober 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 november 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. DESGUIN *loco* advocaat S. LECLERE en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn op 1 januari 2000 te Halgan, regio Hiiraan, district Bulo Burte, Somalië. U bent moslim en behoort tot de Hawadle clan. U groeide op samen met uw ouders in uw geboortedorp Halgan. Ook uw neef woonde bij jullie in. Uw moeder was huisvrouw terwijl uw vader op allerlei manieren aan geld probeerde te geraken zonder ooit een eigen job te hebben gehad. Nadat Al Shabaab de controle kreeg over het dorp, begon uw vader als spion of informant voor Al Shabaab te werken. Mensen in de buurt waren hiervan op de hoogte. Uw vader was vaak agressief tegenover u, uw moeder en uw neef. De mensen in de buurt waren eveneens bang van uw vader omwille van zijn activiteiten voor Al Shabaab. Uzelf ging korte tijd naar een privéschool in Halgan, maar moest al snel stoppen, omdat uw vader hiertegen gekant was.

Hij wilde ook dat u het huis niet verliet en dat u uw moeder hielp in het huishouden. Op een bepaald moment stelde hij u voor dat u zou huwen met een oudere man die hij kende. In ruil zou uw vader een grote som geld ontvangen van deze man. U weigerde en zei tegen uw vader dat u niet wilde huwen met een veel oudere man. Uw vader werd erg boos en zei dat u geen keuze had. Uw moeder was ook gekant tegen het huwelijk. Samen belden jullie met de telefoon van uw vader uw tante – de zus van uw moeder – die in Djibouti woont. Jullie riepen haar hulp in. Zij zei dat ze u zou helpen om het dorp te ontvluchten. Niet veel later werd u in een wagen geplaatst in Halgan die u naar Mogadishu zou brengen. Het was eind 2015 toen u in de Somalische hoofdstad aankwam waar u door een Somalische man werd opgepikt. Uw tante had dit alles geregeld. Na vier dagen in Mogadishu ging u per vliegtuig samen met de andere Somalische man naar Istanbul. Daar wachtte een andere smokkelaar u op. Via de Egeïsche Zee ging het verder naar Griekenland waar u op een van de Griekse eilanden aankwam. Uw vingerafdrukken werden hier genomen en u kreeg een verblijfskaart die zes maanden geldig was. Nadien kon u verder naar Athene reizen. Hier kon u een andere smokkelaar betalen die u per vliegtuig naar een voor u onbekende plaats bracht. Vervolgens ging het per trein verder naar Brussel. Op 23 maart 2016 vroeg u asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem of haar is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit Zuid- en Centraal-Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld rekening houdend met in uw geval uw relatief jonge leeftijd. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

U kunt met name niet aannemelijk maken daadwerkelijk uit Halgan, gelegen in de provincie Hiraan, afkomstig te zijn en er steeds gewoond te hebben tot uw vertrek naar België. Tijdens het gehoor voor het CGVS worden u meerdere vragen gesteld over uw beweerde geboorteplaats, hierbij steeds rekening houdend met uw jonge leeftijd (op het moment van vertrek uit uw beweerde land van herkomst, op het moment van de door u gedane asielaanvraag in België en op het moment van het gehoor voor het CGVS). Zelfs rekening houdend met uw profiel weet u echter niet te overtuigen wat betreft uw beweerde afkomst uit Halgan. Wanneer u tijdens het gehoor voor het CGVS gevraagd wordt waar u precies vandaan komt en waar u gewoond heeft in Somalië, verklaart u dat u in Halgan geboren bent en dat u steeds in dit dorp gewoond heeft in Somalië (zie gehoorverslag CGVS, dd. 8 maart 2017, p.4). U geeft aan dat u steeds in Halgan heeft gewoond tot op het moment van uw vertrek uit Somalië toen u vijftien jaar was (zie gehoorverslag CGVS, p.4).

Vervolgens wordt u gevraagd waar Halgan precies ligt in Somalië waarop u antwoordt dat het in de provincie Hiraan ligt eraan toevoegend dat het eerder een dorp is (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Later tijdens het gehoor wordt gevraagd waar Halgan precies ligt in de provincie Hiraan waarop u antwoordt dat het in het district Bulo Burte ligt (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Gevraagd waar de stad Bulo Burte ligt, antwoordt u dat u het niet weet (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Vervolgens wordt u gevraagd of u ooit naar andere dorpen in de buurt van Halgan bent geweest waarop u antwoordt van niet (zie gehoorverslag CGVS, p.10). **U geeft bijgevolg correct aan dat Halgan in het district Bulo Burte ligt in de provincie Hiraan, maar kan verder niet in detail uitleggen waar Halgan dan precies gelegen is in de Hiraan regio.**

Echter, gezien uw jonge leeftijd, werd tijdens het gehoor vooral ingegaan op uw directe leefomgeving in Halgan. Zo werd u meermaals gevraagd om open en gedetailleerd te praten over uw geboortedorp en te vertellen wat u zich herinnert van uw dorp waar u tot uw vijftiende heeft gewoond. In de loop van het gehoor wordt u daarom gevraagd om het dorp Halgan te beschrijven en te vertellen wat u zich nog herinnert van uw geboortedorp waarop u vertelt dat het dorp in twee wordt gedeeld door een grote weg die door het dorp loopt (zie gehoorverslag CGVS, p.8). U kan ook de drie wijken van Halgan vernoemen waarbij u aangeeft dat u in de wijk Kolanley woonde in een huis aan de grote weg gelegen (zie gehoorverslag CGVS, p.7-8). Gevraagd om uw eigen wijk te beschrijven of te vertellen wat u zich nog herinnert van deze wijk, antwoordt u dat u zich de grote bomen nog herinnert, net zoals een voormalig medisch centrum dat omgevormd werd tot een rechtbank door Al Shabaab (zie gehoorverslag CGVS, p.7). U vertelt verder ook over het huis van uw familie waarin u met uw familieleden woonde, en de privéschool waar u een tijd naartoe ging in uw wijk, maar verder kan u geen details geven over uw eigen wijk (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Nochtans verklaart u dat u met uw familie aan de grote weg woonde die het dorp in twee deelde zodat toch verwacht mag worden dat u meer zou kunnen vertellen over uw wijk of de weg waar u jarenlang gewoond heeft ook al was u toen nog jong. U haalt wel aan dat uw vader wilde dat u steeds binnen bleef, maar anderzijds verklaart u toch een tijd naar een privéschool te zijn geweest, net zoals u af en toe met uw vader naar de markt zou zijn geweest (zie gehoorverslag CGVS, p.7-8). U kan wel vertellen dat deze markt(en) in de andere wijk zou zijn gelegen aan de andere kant van de weg, maar gevraagd om de weg te beschrijven naar deze markt, houdt u het erg algemeen en verklaart u dat u de grote weg neemt en op die manier naar de andere (Burhader) wijk gaat en dat u dan aan de markt komt (zie gehoorverslag CGVS, p.8). U tekent weliswaar een eenvoudige schets tijdens het gehoor om de drie wijken aan te duiden in uw beweerde geboortedorp maar toch dienen volgende pertinente opmerkingen gemaakt te worden over uw verder beperkte kennis over Halgan, de omgeving rond Halgan en de verschillende machthebbers in Halgan. Zo wordt onder meer gepeild naar de grote weg waar u woonde en wat daar zoal te zien was, maar op deze vragen kan u niet of erg beknopt antwoorden wat weinig doorleefd overkomt. Aangezien deze weg een relatief drukke doorgangsweg vormt tussen Beled Weyne en Bulo Burte, is het erg vreemd dat u niets meer over deze weg kan vertellen en wat er zich zoal op deze weg bevindt of wat er zich afspeelt. Gevraagd naar winkels in uw wijk, antwoordt u merkwaardig genoeg dat die er niet waren (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Verder gevraagd naar andere markante plaatsen in uw wijk, of naar bedrijven, herhaalt u dat u er zich geen herinnert (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Tijdens het gehoor wordt u vervolgens gezegd dat u toch meer zou moeten kunnen vertellen over de plaats waar u tijdens uw jeugd heeft gewoond waarop u de vraag terugkaatst en vraagt wat u moet zeggen. Hierna worden u opnieuw vragen gesteld over de weg waar u woonde waarop u louter kan verklaren dat er wel wagens passeerden (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Gevraagd of u weet waar die weg naartoe leidt of gaat, antwoordt u dat u het niet weet (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Dit laatste is eveneens merkwaardig te noemen in het licht van uw latere verklaring tijdens het gehoor waarbij u beweert dat u langs diezelfde weg naar Mogadishu bent gevlucht waarbij u toch langs Bulo Burte gepasseerd moet zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.18). Vervolgens wordt u opnieuw gevraagd om te beschrijven wat er op de drukke weg door het dorp te zien was waarop u nogmaals weinig overtuigend antwoordt dat het een gewone weg is waarlangs wagens passeren (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Zoals reeds gezegd blijkt uit landeninformatie dat de weg die door Halgan loopt een drukke as vormt tussen de steden Beledweyne en Bulo Burte met veel verkeer van wagens, bussen en vrachtwagens. Bovendien beschikt het CGVS over informatie waaruit blijkt dat er de voorbije jaren, zoals in 2012 en 2013, ernstige verkeersongevallen plaatsvonden op deze weg waarbij verschillende doden vielen (zie landeninformatie, administratief dossier). Wanneer u gevraagd wordt of er geen bussen passeerden op deze weg, antwoordt u dat die er zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Gevraagd naar bushaltes op deze weg, antwoordt u dat die er is, maar u kan niet aangeven waar die zich dan precies bevindt (zie gehoorverslag CGVS, p.12). U antwoordt louter algemeen dat het op de weg is, maar gevraagd waar dan precies op de weg, antwoordt u dat u nooit de bus heeft genomen (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Maar aangezien uw huis aan deze weg zou zijn gelegen, kan redelijkerwijze toch verwacht worden dat u meer concrete en gedetailleerde informatie over deze weg zou kunnen geven zelfs rekening houdend met uw jonge leeftijd.

Ook wanneer u gevraagd wordt naar checkpoints op deze weg, antwoordt u merkwaardig genoeg dat u hier niets over weet (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Nochtans blijkt uit informatie dat Al Shabaab checkpoints had geïnstalleerd aan beide in- of uitgangen van Halgan op de weg die door het dorp loopt (zie landeninformatie, administratief dossier). **Het is bijgevolg opvallend te noemen dat u over uw eigen wijk niet verder komt dan te stellen dat er specifieke bomen waren en een voormalig medisch centrum dat door Al Shabaab zou zijn overgenomen. Verder kan u geen (doorleefde) details geven over de wijk waar u toch tot uw vijftiende gewoond zou hebben.** Gevraagd naar uw dagdagelijkse leven in Halgan, antwoordt u dat u niet veel deed in uw vrije tijd en dat u veel binnenbleef (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Maar zoals gezegd verklaart u anderzijds een tijd naar een privéschool te zijn gegaan waardoor toch verwacht mag worden dat u meer doorleefde en meer concrete informatie over uw wijk en over uw dorp zou kunnen geven, net zoals over uw dagdagelijkse leven in uw beweerde geboortedorp. U kan enkel algemeen vertellen dat er drie wijken in Halgan zijn, dat er een weg loopt door het dorp, en u kan tot slot slechts enkele markante gebouwen of plaatsen per wijk laten vallen. Deze verklaringen komen dan ook ingestudeerd over in het licht van uw weinig tot geen doorleefde verklaringen over uw dagdagelijkse leven in Halgan of over uw eigen wijk.

Verder geeft u aan nooit naar andere plaatsen of dorpen te zijn geweest voordat u uw dorp ontvluchtte (zie gehoorverslag CGVS, p.10). U kan wel enkele namen van dorpen rond Halgan laten vallen zonder deze dorpen te kunnen situeren (zie gehoorverslag CGVS, p.10). U verklaart deze dorpen te kennen doordat u erover hoorde praten onder meer door uw vader (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Gevraagd naar een rivier in of rond uw dorp, haalt u terecht aan dat de Shabelle rivier ten westen van het dorp ligt (zie gehoorverslag CGVS, p.11). U verklaart nu plots wel naar deze rivier te zijn geweest omdat u er samen met uw moeder kleren ging wassen (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Dat is op zich vreemd te noemen aangezien u eerder had verklaard uw dorp nooit te hebben verlaten, en aangezien volgens beschikbare landeninformatie de rivier toch op een tiental kilometer van Halgan ligt (zie landeninformatie, administratief dossier). Gevraagd hoe u naar die rivier ging met uw moeder, antwoordt u dat u gewoon door uw buurt wandelde en dat u dan de rivier zag (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Gevraagd naar meer details over de weg die jullie namen om naar de rivier te gaan, en of jullie dan bepaalde dorpen passeerden, antwoordt u dat de rivier gewoon naast uw buurt lag (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Gevraagd naar een inschatting hoe ver deze rivier van het dorp lag, antwoordt u dat het niet zo ver was (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Zoals gezegd blijkt uit de beschikbare landkaarten dat de Shabelle rivier op zo'n tien kilometer van Halgan ligt zodat het erg weinig overtuigend overkomt wanneer u verklaart dat u gewoon door uw buurt moest gaan om naar de rivier te gaan. Uit de beschikbare kaarten is ook te zien dat er verschillende andere dorpen aan de oevers van de Shabelle liggen waarvan u er bovendien zelf één heeft laten vallen eerder tijdens het gehoor, met name Farqalaal (zie gehoorverslag CGVS, p.10; zie landeninformatie, administratief dossier). **Uw verklaringen over de Shabelle rivier komen bijgevolg hoegenaamd niet overtuigend en doorleefd over. U slaagt er niet in op een doorleefde en meer gedetailleerde manier te vertellen hoe u samen met uw moeder naar deze rivier zou zijn gegaan.** Het zijn dergelijke weinig overtuigende verklaringen die uw beweerde afkomst uit Halgan ernstig ondermijnen, zelfs rekening houdend met uw jonge leeftijd op het moment van uw beweerde verblijf in Halgan. Over persoonlijke ervaringen, zoals de beweerde tochten met uw moeder naar de rivier, kunnen immers meer doorleefde en accurate verklaringen verwacht worden.

Verder geeft u correct aan dat er een brug is gelegen ten zuiden in Halgan (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Maar ook wanneer u hier verdere vragen over worden gesteld, lijkt uw kennis over deze brug en de ligging van deze brug erg pover te zijn. U komt niet verder dan te stellen dat deze brug op een hoge plaats gelegen is, en dat de wagens over deze brug gaan (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Gevraagd wat er onder deze brug loopt, antwoordt u dat u denkt dat er niets is (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Nochtans blijkt uit beschikbare informatie dat er een seizoensrivier onder deze brug loopt die niet onbelangrijk is voor de lokale inwoners. Het gegeven dat u niet op de hoogte bent van deze seizoensrivier doen verdere vragen rijzen bij uw beweerde herkomst uit Halgan. Tijdens het gehoor worden u ook vragen gesteld over u zich bepaalde periodes van erge droogte herinnert waarop u antwoordt dat u zich herinnert dat uw moeder erover praatte in 2013 (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Gevraagd om te vertellen over die bepaalde periode, antwoordt u dat er niet veel water was en dat er mensen waren die stierven (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Gevraagd naar persoonlijke ervaringen binnen uw familie, antwoordt u dat jullie niet veel te eten hadden, en dat het moeilijk was (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Gevraagd hoe jullie dan aan water en eten geraakten, antwoordt u dat uw vader dit regelde (zie gehoorverslag CGVS, p.15). Ook wat aspect betreft zijn uw verklaringen eerder weinig overtuigend te noemen. Ten eerste blijkt uit landeninformatie dat er een ernstige droogte in uw regio plaatsvond in 2011, en in mindere mate in 2014, en dus niet in 2013 zoals u verklaart. Verder werden in die periodes van ernstige droogte – met name in 2011 – voedselbedelingen georganiseerd, vluchtten vele bewoners van het platteland naar Halgan en vielen ook talloze doden omwille van de

honger en ontbering. Uw gebrek aan doorleefde antwoorden over deze periodes, ook al was u toen nog jong, bevestigen de vraagtekens omtrent uw beweerde afkomst uit Halgan.

Uit deze eerste bovenstaande vaststellingen kan afgeleid worden dat u niet weet te overtuigen wat betreft uw beweerde afkomst uit het dorp Halgan zelfs rekening houdend met uw relatief jonge leeftijd. U komt niet verder dan te stellen dat het dorp Halgan in het district Bulo Burte in de provincie Hiraan ligt maar kan niet uitleggen waar het dorp dan precies gelegen is in deze provincie. Zoals hierboven reeds aangehaald kan nog enigszins begrip worden opgebracht over uw erg beperkte kennis over de omgeving rond Halgan, maar het is vooral het gebrek aan doorleefde en weinig overtuigende verklaringen over uw directe leefomgeving die uw beweerde afkomst uit Halgan ondermijnen. Het dorp Halgan is volgens u ingedeeld in twee delen door een weg die door het dorp loopt, maar u heeft geen idee waar deze weg naartoe loopt, noch kan u beschrijven wat er zoal op deze weg te zien ondanks uw bewering dat het huis van uw familie toch langs deze weg gelegen zou zijn. U weet verder wel dat uw dorp uit drie wijken bestaat en kan telkens enkele markante gebouwen of plaatsen per wijk vermelden. Echter, wanneer dieper ingegaan wordt op uw eigen wijk, en op uw dagdagelijkse leven in deze wijk, weet u evenmin te overtuigen. U slaagt er met name niet in uw wijk op een doorleefde manier te beschrijven, noch de drukke weg waarlangs het huis van uw familie gelegen zou zijn en waar u gedurende vijftien jaar gewoond zou hebben. Erg opvallend is ook dat u de Shabelle rivier weliswaar correct ten westen van Halgan situeert maar dat u anderzijds laat uitschijnen dat deze rivier vlak naast uw dorp en wijk ligt terwijl uit informatie blijkt dat de rivier op zeker tien kilometer van Halgan ligt met tussenin enkele andere dorpen en met verschillende andere dorpen aan de oevers van de rivier, waarvan u er bovendien één zelf eerder had vernoemd tijdens het gehoor. **Rekening houdend met uw voorgehouden profiel – op relatief jonge leeftijd uit uw beweerde geboortedorp gevlucht, en slechts een beperkte periode school kunnen lopen – kan enigszins begrip worden opgebracht voor een wat beperkte kennis over de omgeving rond uw beweerde dorp. Echter, uw kennis over deze omgeving is zo goed als onbestaande, behoudens het feit dat u enkele namen van omliggende dorpen kan geven. Het is vooral een gebrek aan doorleefde verklaringen over persoonlijke ervaringen en gebeurtenissen over uw periode in uw geboortedorp die uw beweerd verblijf in dit dorp ongeloofwaardig maken.**

Er zijn nog elementen in uw verklaringen die doen twifelen aan uw beweerde verblijf in de regio van Halgan. Zo blijkt uit informatie dat Al Shabaab, in 2012, maar ook in augustus 2014, tijdelijk verjaagd werd uit Halgan. Wanneer u gevraagd wordt of Al Shabaab ooit tijdelijk verjaagd werd uit uw dorp antwoordt u dat u zich herinnert dat er gevechten waren tussen hen en de regering, en dat de ouderen aan de macht kwamen (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Gevraagd wanneer dit was, of hoe oud u toen was, antwoordt u dat het niet meer weet (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Gevraagd waar die gevechten dan plaatsvonden, antwoordt u dan weer dat u het niet weet (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Gevraagd hoe lang Al Shabaab dan niet aan de macht was geweest, antwoordt u eveneens dat u het niet weet (zie gehoorverslag CGVS, p.13). **Het is bijgevolg vooreerst vreemd dat u niet meer kan vertellen over de periodes waarin Al Shabaab uit Halgan wegtrok of moest trekken. Het is echter vooral opvallend dat u niet meer kan vertellen wat dit betekende voor uw vader aangezien deze als spion of informant voor deze beweging zou hebben gewerkt, aldus eerdere verklaringen van u tijdens het gehoor.** Gevraagd wat de terugtrekking van Al Shabaab uit uw dorp betekende voor uw vader en voor uw familie in het algemeen, antwoordt u opnieuw weinig overtuigend dat u het niet weet, en dat uw vader gewoon af en toe naar huis kwam om te eten, en dat u niet veel met hem praatte (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Echter, uit informatie blijkt verder dat Al Shabaab ook in augustus 2015 uit Halgan werd verjaagd door Somalische troepen gesteund door buitenlandse troepen (zie landeninformatie, administratief dossier). Hier blijkt u niet van op de hoogte te zijn wat erg merkwaardig is. U situeert de aanleiding van uw vertrek uit Halgan, met name het vermeende gearrangeerde huwelijk met een oudere man, immers aan het einde van 2015, in een periode dat Al Shabaab uit Halgan was verdreven. Zoals gezegd kan bijgevolg redelijkerwijze verwacht worden dat u kan aangeven wat deze wissel van de macht betekende voor uw vader. U verklaarde immers dat uw vader voor Al Shabaab werkte als informant en dat de mensen uit uw buurt bang van uw vader waren. Een dergelijke machtswissel in uw vermeende geboortedorp moet toch enige impact hebben gehad op uw vader en bijgevolg dus ook op uw familie. **Het feit dat u niet op de hoogte blijkt te zijn van de verdrijving van Al Shabaab uit uw beweerde geboortedorp in 2015 en dat u bovendien hoegenaamd niet kan aangeven wat deze verdrijving voor uw vader betekende, ondermijnt verder uw beweerde afkomst uit Halgan.** Bovendien zijn uw verklaringen over de beweerde activiteiten van uw vader voor Al Shabaab ook eerder pover te noemen. U komt namelijk niet verder dan te stellen dat uw vader als spion zou hebben gewerkt voor Al Shabaab, maar wat hij dan precies deed en sinds wanneer hij dit precies deed, kan u dan weer niet zeggen (zie gehoorverslag CGVS, p.4 en p.17).

Verder heeft u ook geen idee sinds wanneer Al Shabaab aan de macht is in Halgan, noch wie dan de macht of controle over Halgan had voor Al Shabaab de macht greep (zie gehoorverslag CGVS, p.13-14). Ook hier dient weer rekening te worden gehouden met uw jonge leeftijd, maar gezien de beweerde activiteiten van uw vader voor Al Shabaab, kan redelijkerwijze toch verwacht worden dat u beter op de hoogte zou zijn van de periode waarin Al Shabaab aan de macht was in Halgan.

Wat uw beweerde afkomst uit Halgan verder ondermijnt, is uw beperkte clankennis. Zowel uw kennis over uw beweerde eigen clan, als uw kennis over andere clans in Halgan is opnieuw beperkt te noemen. Zo verklaart u dat u tot de Hawadle clan behoort maar slaagt u er niet in om uw volledige clanlijn weer te geven (zie gehoorverslag CGVS, p.15). Gevraagd naar andere subclans van Hawadle, komt u niet verder dan één die u vervolgens verder kan opsplitsen in twee (zie gehoorverslag CGVS, p.15). Andere subclans van uw beweerde clan kan u niet geven (zie gehoorverslag CGVS, p.15). U geeft weliswaar terecht aan de de Hawadle de meerderheid vormden in Halgan, maar gevraagd om wat meer te vertellen over de Hawadle, onder meer waar ze nog leven en wonen in Somalië, antwoordt u dat u er niets over kan vertellen (zie gehoorverslag CGVS, p.15). Verder is het opvallend dat u niet op de hoogte bent van het bestaan een belangrijke begraafplaats voor Hawadle gelegen net buiten Halgan (zie gehoorverslag CGVS, p.15; zie landeninformatie, administratief dossier). Verder komt u niet verder dan het geven van namen van twee andere clans die in Halgan leefden (zie gehoorverslag CGVS, p.15). U kent weliswaar de vier grote clans die in Somalië in het algemeen wonen, maar het is opvallend dat uw kennis over uw eigen clan, en over andere clans in uw onmiddellijke leefomgeving veel minder goed te noemen is. **Besloten kan worden dat uw kennis over uw eigen clan, alsook over de andere clans uit uw beweerde geboortedorp heel erg beperkt is, zelfs rekening houdend met uw jonge leeftijd, waardoor u beweerde afkomst uit dit dorp verder ondermijnd wordt.**

Het geheel van voorgaande bemerkingen leidt er toe te kunnen vaststellen dat u er niet in slaagt uw beweerde afkomst uit het dorp Halgan aannemelijk te maken, zelfs rekening houdend met uw profiel, met name uw jonge leeftijd en het feit dat u slechts een korte periode naar school bent geweest. Uw kennis over uw beweerde geboortedorp, over de omgeving en ligging van dit dorp, alsook uw kennis over uw eigen clan en de andere clans uit dit dorp zijn in die mate beperkt te noemen dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde afkomst uit het dorp Halgan. Het gebrek aan doorleefde getuigenissen over uw jeugd in uw beweerde geboortedorp bevestigen deze stelling, net zoals uw beperkte kennis over de periode waarin Al Shabaab de macht had in Halgan, en uw onwetendheid over het moment van verdrijving van Al Shabaab uit Halgan. Zoals gezegd werd in de beoordeling en analyse door het CGVS rekening gehouden met uw specifiek profiel maar zelfs na deze afweging dient het CGVS te besluiten dat u er niet in slaagt uw beweerde Somalische afkomst aannemelijk te maken, niet door overtuigende en doorleefde verklaringen, noch door enig ander (begin van) materieel bewijs.

Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde afkomst uit het dorp Halgan, en bij uitbreiding aan uw afkomst uit Zuid- en Centraal-Somalië, kan er ook geen geloof worden gehecht aan de persoonlijke problemen die hieruit voortgevloeid zouden zijn en zoals door u aangehaald tijdens het gehoor voor het CGVS. U haalt voor het CGVS aan dat uw vader u wilde uithuwelijken aan een oudere man in ruil voor een som geld, maar dat uw moeder en uzelf hiertegen gekant waren (zie gehoorverslag CGVS, p.16-17). Maar ook uw verklaringen over dit door u aangehaald incident, dat de onmiddellijke aanleiding voor uw vertrek uit Halgan zou zijn geweest, weten niet te overtuigen. Zo weet u niet aan wie u zou uitgethuwelijkt worden, wanneer het huwelijk zou plaatsvinden, noch hoeveel geld uw vader zou krijgen of had gekregen (zie gehoorverslag CGVS, p.17). U situeert uw beweerde persoonlijke problemen bovendien aan het einde van 2015, nadat Al Shabaab uit Halgan was verdreven, zodat het vreemd is, zoals hierboven reeds werd vermeld, dat u niet kan aangeven wat de impact was van deze gebeurtenis op uw vader, die toch de persoon was die een centrale rol speelt in uw asielrelaas. **U weet bijgevolg evenmin te overtuigen wat betreft het door u geopperde en naar voren gebrachte persoonlijke asielrelaas.**

U legt tot slot geen documenten voor ter bevestiging van uw identiteit of nationaliteit, noch ter staving van uw asielrelaas.

Samenvattend dient gesteld te worden dat gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen u niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Halgan gelegen in de provincie Hiraan en daadwerkelijk gewoond te hebben in Zuid- en Centraal-Somalië. Hierdoor wordt eveneens getwijfeld aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Uw kennis van het land dient immers in de eerste plaats te worden afgetoetst aan uw kennis van uw onmiddellijke leefomgeving, zeker rekening houdende met uw nog relatieve jonge leeftijd. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid lijkt te hebben verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft.

U gaf evenmin enige aanwijzing van een andere nationaliteit of een eerder verblijf in een ander land. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen. Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel- en Migratiebeleid op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Somalië, het door u genoemd land van herkomst, vermits u niet over de Somalische nationaliteit beschikt."

2. Het verzoekschrift

2.1.1. Verzoekster beroept zich inzake de weigering van de vluchtelingenstatus in hoofddorde op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen en artikelen 48/3 en 48/5 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet).

Zij wijst op haar jeugdige leeftijd wanneer zij haar dorp verliet. Voorts benadrukt zij dat zij haar dorp nooit verliet en teruggetrokken leefde met haar moeder en haar vader. Haar vader was streng, deed er alles aan om haar binnen te houden en liet haar nooit buiten, ook niet naar de markt of de moskee. Enkel haar vader en haar broer gingen eten kopen en naar de moskee. Verzoekster had bovendien weinig vrienden en was amper op de hoogte van wat er buiten gebeurde. Verzoekster verliet nooit haar dorp, ging nooit naar Bula Burte, ging niet naar de markt of de moskee en ging maar een paar keren naar school. Haar vader hield haar ook niet op de hoogte van wat er in het dorp gebeurde en over Al Shabaab. Verzoekster heeft zoveel mogelijk informatie gegeven.

Verzoekster somt een aantal door haar gegeven antwoorden op en stelt dat van haar niet meer mocht worden verwacht. Zij wijst daarbij op (informatie over) de positie van vrouwen in Somalië.

Verzoekster geeft een uiteenzetting over de bewijslast in en de beoordeling van asielaanvragen. Zij wijst erop dat het bijna onmogelijk is om Somalische documenten te hebben. Verzoekster verwijst in dit kader onder meer naar artikel 57/7ter van de Vreemdelingenwet. Tevens verwijst zij naar de aangevoerde feiten.

2.1.2. Verzoekster beroept zich inzake de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in ondergeschikte orde op de schending van artikelen 48/4 en 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Zij stelt bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico te lopen op de doodstraf of de uitvoering ervan, ofwel mensonterende en vernederende behandelingen of straffen.

2.2. Ter staving van haar betoog, voegt verzoekster algemene informatie bij het verzoekschrift (bijlage 3).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Artikel 57/7ter van de Vreemdelingenwet werd met ingang van 1 september 2013 opgeheven. Bijgevolg is verzoeksters verwijzing naar voormeld wetsartikel niet dienstig.

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

3.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop. De Raad dient aldus niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Inzake de vluchtelingenstatus

3.3. Van een asielzoeker mag redelijkerwijze verwacht worden dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Een asielzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan de asielzoeker om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoekster dat zij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van haar identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

Bij de beoordeling, in het bijzonder inzake de redenen afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van de verzoekende partij, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met verklaringen van de verzoekende partij over de feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofdte van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Verzoekster tracht ter verklaring van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen in het onderhavige verzoekschrift – daarbij onder meer verwijzende naar (informatie omtrent) de positie van vrouwen in Somalië – te laten uitschijnen dat zij erg teruggetrokken leefde, de woning nooit mocht verlaten (ook niet om naar de markt en de moskee te gaan), slechts enkele malen naar school mocht en door haar vader nergens van op de hoogte gehouden werd.

Dient echter te worden vastgesteld dat dit betoog in het geheel niet kan worden gerijmd met verzoeksters eerder afgelegde verklaringen waaruit duidelijk blijkt dat zij weldegelijk naar buiten mocht, en dit (veel) vaker dan zij heden beweert. Zo gaf verzoekster aan dat haar vader slechts na haar weigering om te huwen, zou hebben gezegd dat zij niet met anderen mocht gaan spelen en niet naar school mocht (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.4). Hieruit kan worden afgeleid dat zij voorheen wel buiten mocht. Daarenboven mocht verzoekster voordien naar een privéschool gaan om er Arabisch, Engels en rekenen te leren waaruit kan worden afgeleid dat verzoekster een bevoorrecht leven leidde en de familie over de nodige gelden beschikte om een dochter naar een privéschool te sturen. In tegenstelling tot wat het verzoekschrift beweert mocht zij dit niet slechts enkele malen doen maar voor een periode van een aantal maanden, zelfs bijna een jaar, en dit tot enkele maanden voor haar vertrek. Zij volgde daarbij les met andere meisjes uit de buurt (*ibid.*, p.7-8; verklaring DVZ, nr.11). Bovendien mocht verzoekster haar vader in weerwil van wat zij heden beweert weldegelijk vergezellen naar de markt, in een andere buurt in de stad (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.8). Verder had haar vader het klaarblijkelijk wel over de dorpen die hij bezocht (*ibid.*, p.10). Daarenboven ging verzoekster met haar moeder de kleren wassen bij de rivier (*ibid.*, p.11). Eveneens mocht of moest zij de executies door Al Shabaab bijwonen, die plaatsvonden aan de rand van de stad (*ibid.*, p.13) wat op zich reeds tot een geheel van verklaringen zou moeten leiden over hoe zij, haar familie, haar vriendinnen en het dorp daarop reageerde. Ook uit haar verklaringen omtrent de huizen en de mensen die zij in de wijk zag blijkt duidelijk dat verzoekster zich weldegelijk buiten de woning kon en mocht begeven (*ibid.*, p.7, 13).

Dat verzoekster heden beweert dat zij slechts enkele malen naar school mocht en voor de rest nooit buiten mocht, is aldus manifest een betrachting tot haar gebrek aan kennis over haar eigen omgeving te verschonen. Echter dergelijke argumenten doen op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar verklaringen. De Raad merkt nog op dat verzoekster al 15 jaar was toen ze vertrok en dus geen klein kind meer.

Gelet op haar voormelde verklaringen, waaruit duidelijk blijkt dat zij vaker buiten mocht dan zij in het verzoekschrift tracht te laten uitschijnen, mocht van verzoekster ondanks haar jeugdige leeftijd worden verwacht dat zij een meer gedegen kennis zou vertonen en de nodige antwoorden zou kunnen verstrekken op de in de bestreden beslissing aangehaalde, eenvoudige en elementaire kennisvragen omtrent (de winkels, bedrijven en markante plaatsen in) haar wijk, de weg waarlangs zij jarenlang zou hebben gewoond, de route die zij nam naar de markt, haar dagdagelijkse leven, de rivier waar zij met haar moeder kleren ging wassen en de weg daar naartoe, de nabijgelegen brug en seizoensrivier, de periodes van droogte in haar regio, de periodes waarin Al Shabaab werd verjaagd en de impact hiervan op het leven van haar vader en zowel haar eigen clan als de andere in de regio aanwezige clans. De voormelde gegevens hebben immers stuk voor stuk betrekking op haar onmiddellijke leefomgeving en/of hadden een directe impact op haar leven. De aperte lacunes in verzoeksters kennis dienaangaande en het onmiskenbare gebrek om haar leven binnen deze gemeenschap te beschrijven, maken dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoeksters vermeende herkomst van Halgan.

Uit de stukken van het dossier blijkt aldus dat verzoekster op ernstige wijze verzaakt aan de op haar rustende medewerkingsplicht doordat zij ongeloofwaardige verklaringen aflegt en derhalve weigert duidelijkheid te verschaffen inzake haar regio van herkomst.

Gezien verzoekster haar vermeende herkomst niet aannemelijk maakt, kan evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die zij in haar voorgehouden regio van herkomst zou hebben ondervonden. Dit geldt nog des te meer nu verzoekster de bestreden beslissing volledig ongemoeid laat waar vastgesteld wordt dat zij ook over deze problemen geen overtuigende verklaringen aflegde. De motieven die dienaangaande in de bestreden beslissing zijn opgenomen vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekster deze ongemoeid laat, onverminderd overeind.

Verzoekster legt tot slot geen documenten neer die aan de hoger gedane vaststellingen afbreuk zouden kunnen doen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Inzake de subsidiaire beschermingsstatus

3.4. Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in het verklaarde land en de verklaarde regio van herkomst verder niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand, dit is de toestand in de regio waar de aanvrager feitelijk heeft verbleven. Verzoekster maakt omwille van de hoger gedane vaststellingen zelf het bewijs van dergelijk verband met haar persoon onmogelijk zodat de subsidiaire beschermingsstatus aan haar niet kan worden toegekend.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats(en) van verzoekster voor haar komst naar België of over de vraag of verzoekster afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in haar werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht januari tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK